

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: M. M.
zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům z. s.,
se sídlem Poděbradská 173/15, Praha 190 00

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky Praha,
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2024, č. j. OAM- 254/ZA-ZA11-P15-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 3.12.2024, č.j. OAM-254/ZA-ZA11-P15-2023 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému tlumočnickovi Mgr. Andreji Artemovi, Ph.D. se přiznává odměna ve výši 1.500,-Kč, která bude vyplacena z účtu soudu do jednoho měsíce od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I.
Napadené rozhodnutí

1. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 3. 12. 2024 č. j. OAM-254/ZA-ZA11-P15-2023, žalovaný rozhodl tak, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“), se neuděluje.

II. Žaloba

2. Žalobce v žalobě namítal, že byl vystaven pronásledování, když byl dne 27.2.2022 zadržen policií a následně vyslýchán, přičemž popisoval, že během zadržení byl vystaven i fyzickému násilí.

V případě žalobce tak lze uvažovat o naplnění důvodů pro udělení azylu ve smyslu § 12 písm.

a)

zákona o azylu, neboť již byl vystaven pronásledování za uplatňování politických práv a svobod.

Zároveň lze alternativně uvažovat i o naplnění důvodů pro udělení azylu ve smyslu § 12 písm.

b)

zákona o azylu, neboť se žalobce obává zejména dalšího pronásledování do budoucna (v podobě

nespravedlivého uvěznění za odpor proti válce na Ukrajině), přičemž odůvodněný strach směřující do budoucna pro zastávání určitých politických názorů je podstatou ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný podle žalobce v napadeném rozhodnutí vyhodnocuje obavu žalobce z uvěznění z důvodu trestního stíhání, které je proti němu vedeno v souvislosti s jeho individuálním protestem na Rudém náměstí v Moskvě dne 27.2.2022, jako neopodstatněnou. Svůj závěr zakládá zejména na skutečnosti, že žalobce prozatím nebyl obviněn a nebylo proti němu tedy oficiálně zahájeno trestní stíhání, ale nijak se nevěnuje možnosti, zda k obvinění a případnému následnému uvěznění, nemůže dojít v budoucnu, v případě návratu žalobce do Ruska. V případě posuzování naplnění podmínek pro udělení azylu dle § 12 písm. b) nebo pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu, tak žadatel nemusel být v minulosti pronásledování vystaven, ale musí být naplněna přiměřená pravděpodobnost, že se tak stane v budoucnu. Žalovaný zároveň v napadeném rozhodnutí zpochybňuje, že žalobce na Rudém náměstí skutečně protestoval, když tuto akci v napadeném rozhodnutí setrvale označuje za „údajný protest“. Žalovaný zde tak přehlíží žalobcem poskytnuté důkazní materiály, konkrétně protokol Jižního administrativního okruhu č. 0810248 a předvolání k výsledku na den 8.12.2022. Žalobce nerozpорије, že v momentě jeho odjezdu z Ruska byl v rámci trestního řízení veden prozatím jako podezřelý, z Ruska odjel právě však z důvodu hrozícího obvinění. Předvolání k výsledkům v květnu a září 2022 totiž obdržel pouze telefonicky, předvolání k výsledku v prosinci 2022 mu však už bylo doručeno písemně, což v žalobci vzbudilo obavu, že by mohlo dojít právě k obvinění a s ním spojenému vzetí do vazby. Pokud by žalobce v Rusku vyčkával až do okamžiku vznesení obvinění, nemusel by se už z Ruska dostat. Pokud by během prosincového výsledku mělo dojít právě ke vznesení obvinění a vzetí do vazby, bylo by poměrně neúčelné na to podezřelého předem upozorňovat v předvolání, jak naznačuje žalovaný, že se patrně mělo stát.

3. Na absenci relevantních podkladů k postihům za protest proti válce na Ukrajině žalobcova právní zástupkyně upozorňovala už ve vyjádření k podkladům pro rozhodnutí ze dne 16.7.2024. Právní zástupkyně zároveň žalovanému dne 9.5.2024 zaslala písemné vyjádření, v němž se právě otázce trestního postihu osob vyjadřující nesouhlas s válkou na Ukrajině věnuje. Ač žalovaný v napadeném rozhodnutí opět deklaroval, že toto vyjádření zahrnul

mezi podklady pro vydání rozhodnutí, nijak z informací obsažených ve vyjádření nečerpal. Právní zástupkyně ve vyjádření upozorňovala zejména na článek 207.3 ruského trestního zákoníku, jenž zavádí přísné tresty za veřejné šíření vědomě nepravdivých informací o použití ruských ozbrojených sil, přičemž dle vyjádření organizace Amnesty International „zákon neobsahuje definici toho, co se rozumí *„vědomě nepravdivými informacemi“* a neobsahuje žádná kritéria pro její posouzení. Ruská masmédia a cenzurní úřad Roskomnadzor vydaly prohlášení, podle něhož jsou všechna média povinna používat pouze informace získané z oficiálních zdrojů. Proto se má za to, že jakákoli zveřejněné informace, které nepocházejí z oficiálních zdrojů nebo které jsou v rozporu s oficiálními informacemi šířené ruskými úřady, budou považovány za *„nepravdivé“*. Článek 280.3 stanoví trestněprávní odpovědnost za veřejné akce zaměřené na diskreditaci použití ruských ozbrojených sil a dle vyjádření Amnesty International (Veřejné prohlášení Amnesty International z 14.3.2022: *Russian Federation: End censorship on voices against the war*, dostupné z: <https://www.ecoi.net/en/file/local/2069461/EUR4653452022ENGLISH.pdf>) „není vysvětleno, co by mohlo představovat *„diskreditaci“*, a vágní formulace článku by mohla vést k politicky motivovanému stíhání. Zákon výslovně zakazuje nošení *„veřejných výzev proti použití ozbrojených sil Ruské federace“*. Zpráva Rady pro lidská práva OSN pak podrobněji rozvádí aktualizaci článku 280.3 trestního zákoníku tak, že lidé byli shledáni vinnými za vystavování protiválečných nebo proukrajinských nápisů. „Široká, vágní a nepřesná formulace článku 207.3 trestního zákoníku (rozšiřujícího působnost již existující ruské legislativy týkající se *„falešných zpráv“*) má za následek, že mnozí odpůrci války na Ukrajině byli *svévolně zadrženi a dostali nepřiměřené tresty odnětí svobody za legitimní výkon jejich práva na svobodu projevu* (Zpráva Rady pro lidská práva OSN - Zpráva zvláštní zpravodajky o dodržování lidských práv v Ruské federaci, Mariany Katzarové (dále jen „Zpráva Rady pro lidská práva OSN“) z 15.9.2023, dostupné na <https://documents.un.org/doc/undoc/gen/g23/188/86/pdf/g2318886.pdf?token=Umwz45go2oN3utBdt&fe=true>). Publikace ACCORD (Článek časopisu *Time*: *'Surprisingly, I'm Quite Optimistic.' Navalny's Chief of Staff on What War In Ukraine Means For Russia*, 30.3.2022, dostupné z: <https://time.com/6162889/navalny-ukraine-russia-leonid-volkov/>) shrnuje zpřísnění postihů za jakékoliv projevy proti válce na Ukrajině: „Pokud půjdete protestovat, riskujete vězení, skutečné vězení, na tři nebo pět let“.

4. Z uvedených podkladů vyplývá podle žalobce, že ruská trestní legislativa obsahuje ustanovení, která specificky postihují jakékoliv protiválečné protesty a žalobci tak při návratu do Ruska reálně hrozí odsouzení za jeho pokojný projev nesouhlasu s válkou na Ukrajině. V případě žalobce je tak dána přiměřená pravděpodobnost, že v jeho případě k trestnímu stíhání a následnému uvěznění dojde, což žalobce vyvozuje ze své individuální zkušenosti, kdy již jakožto podezřelý figuroval v trestním řízení, které proti němu bylo zahájeno v den jeho zadržení. Takové trestní stíhání by už ze své podstaty bylo nespravedlivým, neboť žalobce pouze uplatňoval své legitimní právo na svobodu projevu. Otázce postihu protiválečných protestů se však žalovaný v napadeném rozhodnutí odmítá věnovat, ač jde o podstatný aspekt vyhodnocování žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu. Přitom i *Informace OAMP z 31.10.2023- Ruská federace: Bezpečnostní a politická situace v zemi*, již žalovaný uvádí jako podklad pro vydání rozhodnutí, v sekci *Mučení, trest smrti* uvádí: „V souvislosti s ruskou invazí na Ukrajinu, viz níže, došlo k řadě protestů napříč zemí a současně k přijetí nového legislativního rámce pro potlačení protestů. ruské úřady využívaly i nové legislativní nástroje pro potlačení případných protestů a protirežimního jednání, kupříkladu kriminalizovaly šíření informací o ruské invazi, které se odlišovaly od oficiálního

režimního narativu tzv. speciální vojenské operace. Například nová kriminalizace šíření lží o ruských ozbrojených složkách umožňuje udělit trest odnětí svobody až na 15 let."

5. Žalobce v žalobě poukázal na str. 13 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný odůvodňuje to, že si neopatřil žádné doplňující informace o situaci v zemi původu, jak ho v průběhu správního řízení žádala právní zástupkyně žalobce, „*nehospodárností takového postupu*". Žalovaný se této zásady přidržel zjevně na úkor jiné zásady, a sice materiální pravdy, tedy povinností zjistit skutečný stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný tak podle žalobce v napadeném rozhodnutí zcela odclonil hlavní důvod, který žalobce vedl k opuštění Ruska a žádosti o mezinárodní ochranu, neopatřil si k otázce postihů za protiválečné protesty žádné podrobnější materiály, přičemž informace, které měl k dispozici v rámci vlastní Informace OAMP i v rámci právní zástupkyní zpracovaném vyjádření, nevyužil.
6. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odmítá obavu žalobce, že bude v případě návratu do vlasti povolán k výkonu vojenské služby v ruské armádě a následně nasazen do bojů na Ukrajině. Činí tak s odkazem na skutečnost, že z *Informace Finské imigrační služby-Ruská federace- vyhýbání se odvodům během mobilizace, ze dne 15.9.2023*, plyne, že částečná mobilizace se údajně týká pouze občanů patřících do vojenských záloh. Napadené rozhodnutí už ovšem nezmiňuje, že tato *Informace Finské imigrační služby* také v sekci č. 8 uvádí, že „*několik zdrojů uvedlo, že úřady svévolně rozesílají povolávací rozkazy k mobilizaci a nutí lidi, aby je přijímali.*" Dále *Informace Finské imigrační služby* popisuje zátahy, během nichž dochází k nucenému předání povolávacího rozkazu a uvádí, že „*bylo hlášeno, že úřady mobilizovaly osoby, na které se povolávací rozkaz ze zákona nevztahoval*". I z podkladů shromážděných žalovaným tak vyplývá, že k mobilizaci dochází i u osob, které nevykonaly základní vojenskou službu a nepatří tak do vojenských záloh. Žalobce poukázal na vyjádření z 9.5.2024, kde citoval Zprávu Rady pro lidská práva OSN: „*Přestože mobilizaci údajně upravuje federální zákon č. 31-FZ ze dne 26. února 1997 "o mobilizaci v Ruské federaci", mnoho mužů bylo mobilizováno lstí, použitím násilí nebo využitím jejich zranitelnosti. Mobilizovaní muži byli okamžitě posláni k vojenským jednotkám, ať už s jejich souhlasem, nebo bez něj a bez ohledu na jejich věku, zdravotní stav nebo rodinnou situaci. Ti, kteří odmítli bojovat, byli umístěni do "detenčních zařízení pro mobilizované" v Ruskem okupovaných oblastech Ukrajiny a brozí jim popravou, násilím nebo trestem odnětí svobody, pokud se nevrátí na frontovou linii.*"¹ Dále i ve vyjádření k podkladům z 15.7.2024 právní zástupkyně poukazovala na článek „*Russia is grabbing men off the street to fight in Ukraine*" publikovaný na webu Washington Post, dle něž se v říjnu 2022 v Moskvě konal záta

na náhodné lidi na ulici, během kterých ruská policie a vojenští úředníci násilně odváděla osoby na vojenské komisariáty.

7. Podle žalobce lze poukázat i na zastaralost podkladů, z nichž žalovaný vycházel, když při posuzování rizika mobilizace vycházel zejména ze zprávy datované k září 2023. Žalovaný dále s poukazem na *Informaci Finské imigrační služby* vysvětluje, že žalobce se může převzetí povolávacího rozkazu jednoduše vyhnout tím, že se nedostaví na vojenský komisariát, kam byl předvolán řadou předvolání. Žalovaný ovšem pomíjí, že od listopadu 2024 je nově možné doručit povolávací rozkaz i elektronicky a osoba tak vůbec nemusí povolávací rozkaz na komisariátu osobně převzít, za doručení se považuje pouze elektronickým zasláním. Změnu popisuje například článek na webu *The Conversation* z 3.7.2024: „*Vyhnout se odvodu bylo v Rusku až dosud poměrně snadné. Jediné, co museli ti, kteří se chtěli vyhnout vojenské službě, udělat, bylo vyhnout se obdržení papírového povolávacího rozkazu. Jednou z možností bylo přestěhovat se, aniž by úřadům sdělili aktuální adresu, aby jim nemohlo být doručeno. Tato nová legislativa tuto mezeru uzavírá, neboť povolávací rozkaz bude považován za doručení týden poté, co byl zveřejněn online na vládních internetových stránkách.*“ Stejný postup popisuje i článek na webu *Ukrainska Pravda* z 28.4.2024. Žalobci bylo dne 24.5.2024 doručeno prostřednictvím portálu Gosuslugi oznámení, že mu bylo příkazem č. 02003/23/527881 zakázáno vycestování z Ruska, což doložil screenshotem. Žalovaný odmítl tento důkaz zahrnout mezi podklady. Nijak se tedy nezabýval posouzením možnosti, zda žalobci nemohl být doručen povolávací rozkaz a v návaznosti na něj mu bylo zakázáno vycestovat. Napadené rozhodnutí je podle žalobce v této části zcela nedostatečné, neboť vychází z neaktuálních podkladů (datovaných k září 2023), které nereflektují změny ohledně elektronického doručování povolávacích rozkazů od listopadu 2024. Zároveň žalovaný odmítl posoudit relevantní důkaz poskytnutý žalobcem.
8. Žalovaný podle žalobce také vychází nejen z podkladů neaktuálních ale zároveň i nepravdivých, neboť *Informace Finské imigrační služby* v důsledku nesprávného překladu z cizojazyčných zdrojů podává zcela chybné informace. *Informace Finské imigrační služby totiž zejména v sekci č. 2 hovoří o sankcích za „neuposlechnutí povolávacího rozkazu k mobilizaci“, přičemž bylo ale čerpáno ze zdrojů, jež se věnují sankcím za neuposlechnutí předvolání k dostavení se na vojenský komisariát.* Za neuposlechnutí povolávacího rozkazu namísto pokuty hrozí trestněprávní sankce, zejména vězení, přičemž k trestnímu stíhání za vyhýbání se službě v armádě v Rusku v současnosti dochází poměrně běžně: „Pro ty, kteří již mají vojenskou uniformu, ať už jsou na smlouvu nebo povoláni k mobilizaci, platí zvláštní ustanovení trestního zákoníku. V posledním roce se nejčastěji skloňoval článek o nedovoleném opuštění jednotky - článek 337 trestního zákoníku, podle něhož *Trestní sazba je až pět let odnětí svobody za nepřítomnost do 10 dní; až sedm let odnětí svobody za nepřítomnost do jednoho měsíce a pět až deset let odnětí svobody za nepřítomnost delší než měsíc.* (Country Policy and Information Note Russian Federation: Military service, dostupné: https://assets.publishing.service.gov.uk/media/64c8f8f2d8b1a71bd8b05deb/RUS_CPIN_Military_service.pdf)
9. Žalovaný měl podle žalobce také posoudit, zda zapojení se do války na Ukrajině může znamenat podílení se na páchání specifických zločinů. Vychází se zde z kvalifikační směrnice EU 2011/95/EU, jež v čl. 9 definuje pojem pronásledování, přičemž dle čl. 9 odst. 2 písm. d) je pronásledováním „*trestní stíhání nebo trest za odepření výkonu vojenské služby za konfliktu, jestliže by výkon vojenské služby zahrnoval zločiny nebo jednání spadající mezi důvody vyloučení uvedené v čl. 12 odst. 2*“. Zmíněný čl. 12 odst. 2 pak jako takové zločiny nebo jednání definuje zločiny proti míru, válečné zločiny, zločiny proti lidskosti, vážné nepolitické zločiny či činy v rozporu se zásadami a cíli OSN.

10. Žalobce v žalobě rozporoval závěry také žalovaného v napadeném rozhodnutí vyhodnocuje žalobcovu obavu z návratu do Ruska po dlouhodobém pobytu v zahraničí jako neopodstatněnou, a to na základě toho, že žalobce dle žalovaného nepředstavuje pro ruské státní orgány zájmovou osobu. *Informace OAMP – Ruská federace- Situace navrátilců do Ruské federace po krátkodobém či dlouhodobém pobytu v zahraničí z 31.10.2023*, však hovoří o tom, že zvýšenému riziku čelí například místně nebo celostátně známí aktivisté. U osob se tzv. zvláštním profilem tak bylo zaznamenáno, že dochází k systematickému vyslýchání. Dotazování na hranicích dále bylo zaznamenáno i u osob, jež mimo ruské území pobývaly více než šest měsíců. Vyjít s plakátem „Ne válce na Ukrajině“ na české náměstí by osobu mezi aktivisty neřadilo, neboť takové jednání není v České republice trestné a protestům proti válce na Ukrajině se zde věnuje nemalá část obyvatelstva. V Rusku ovšem takové jednání trestné je a z pohledu ruských státních orgánů tak žalobce může být jako aktivista vnímán.
11. K žalobě žalobce přiložil fotografie z událostí, jichž se účastnil v České republice. Z akcí, jichž se účastnil v Rusku, nemá fotografie, neboť fotografie z demonstrace na podporu Navalného a z jeho protestu na Rudém náměstí mu byly smazány během jeho výslechu na policii dne 27.2.2022.

III.

Vyjádření žalovaného

12. Ve vyjádření k žalobě žalovaný navrhl její zamítnutí s tím, že správní orgán neshledal, že by žalobce byl v RF pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu ustanovení § 12 písm. a) zákona o azylu. Jím tvrzené vystoupení z Všeruské strany Jednotné Rusko v roce 2014, ani uváděná účast na jedné demonstraci, či individuální protest na Rudém náměstí neměly za následek pronásledování jeho osoby. Správní orgán vzhledem k nedoložení žalobcova vystoupení z vládní strany ani jeho protestu či účasti na demonstraci a absenci jiných protirežimních aktivit neshledal prokázaným, že by žalobce nesouhlasil s aktuálními aktivitami ruského režimu, jehož byl naopak po léta součástí. V odůvodnění správního rozhodnutí poukázal žalovaný na absenci reálného základu pro tvrzení, že je žalobce v souvislosti s jeho dvacetiminutovým protestem na Rudém náměstí v Moskvě dne 27. 2. 2022 v RF trestně stíhán. Z materiálu, který doložil, lze dovodit, že byl předvolán k výslechu jako osoba podezřelá, nikoli obviněná, či dokonce obžalovaná ze spáchání konkrétního trestného činu. Nadto zem krátce poté (po dvou dnech) legálně opustil bez jakýchkoli problémů i s dcerou a manželkou přes oficiální hraniční přechod, aniž by mu v tom státní orgány jakkoli bránily, což nesevčí o jejich zájmu o osobu žalobce či o je ho postih. Žalovaný tak neměl důvod dohledávat zprávy vztahující se k trestnímu postihu osob, které vyjádřily nesouhlas s ruskou invazí na Ukrajinu, neboť žalobce v RF trestně stíhán nebyl a není, stejně tak ho nelze označit jako aktivistu, který by mohl mít (právě pro svůj aktivismus) důvod k obavě ze zvýšeného zájmu státních orgánů v případě návratu do země. Byl naopak téměř šest let členem vládní strany reprezentující režim a 7 let (v letech 2009-2016) byl činný jako poslanec, tedy neoddiskutovatelně jako představitel tehdejšího režimu, který je v RF nicméně kontinuálně u moci dosud. Tvrzené vystoupení z této strany, tvrzená účast na dle jeho slov několikatisícové demonstraci v pozici zcela řadového účastníka, ba ani tvrzený ojedinělý, ve výsledku 20 minut trvající osobní protest na Rudém náměstí neměly za následek pronásledování jeho osoby a nic nenasvědčuje ani riziku takového pronásledování pro případ jeho návratu. Zjištění učiněná ve správním řízení však nesevčí o

tom, že by žalobce byl v důsledku svého jednání ruskými státními orgány považován za opozičního exponenta či dokonce za aktivistu.

13. Ve vztahu k obavě, že žalobce bude v případě návratu povolán k výkonu vojenské služby v ruské armádě a následně nasazen do bojů na Ukrajině, žalovaný připomíná, že žalobní argumentací nebyl zpochybněn obsah Zprávy OAMP- Ruská federace - Základní vojenská služba, účast vojáků základní vojenské služby ve válce na Ukrajině ze dne 21. 3. 2024, podle něhož se povinnost výkonu základní vojenské služby vztahuje na osoby ve věkovém rozpětí od 18 do 30 let. Do této věkové kategorie žalobce už zařadit nelze. Je v ní rovněž uvedeno, že základní vojenskou službu lze nadále absolvovat v rámci tzv. náhradní civilní služby. Žalobce namítá pojmovou nepřesnost Informace Finské imigrační služby způsobenou nesprávným překladem z cizojazyčných zdrojů, v jejímž důsledku byly zaměněny pojmy „povolávací rozkaz“ a „předvolání na vojenský komisariát“. Ani v případě pravdivosti tohoto tvrzení však není možné dospět k závěru, že by aktuální situace v RF vyvolávala opodstatněné obavy z rizika trestního stíhání žalobce pro případ jeho návratu.
14. V Informaci OAMP, Ruská federace, Základní vojenská služba, Účast vojáků základní vojenské služby ve válce na Ukrajině ze dne 21. 3. 2024 se uvádí: *„Postihy za neuposlechnutí výzev k mobilizaci nebyly v okamžiku vyhlášení tzv. částečné mobilizace v září 2022 v ruské legislativě vymezeny a neuposlechnutí této výzvy není v dosavadní úpravě považováno za trestný čin. V současné době je připravována novela zákona zpřísnující tresty v souvislosti s mobilizací, jejíž legislativní proces nebyl dosud dokončen. Podle statistik (k 21. září 2023) Mediazony nebyl nikdo za neuposlechnutí výzvy k mobilizaci ze září 2022 potrestán. Jediný známý případ trestního stíhání i podle čl. 328 trestního zákoníku (vyhýbání se vojenské službě v případech základní vojenské služby) se týkal muže z Penzy, který byl zadržen na dva dny, aby byl následně po zastavení stíhání prokurátorem propuštěn. S odkazem na nezávislý zpravodajský portál Verstka rozporovalo soudní cestou povolávací rozkaz v rámci tzv. částečné mobilizace 761 osob a 52 z nich soud vyhověl. Podle ruské neziskové organizace Škola prizivnika se prozatím všechny přijaté novely vztahují k již odvedeným vojákům. V současnosti hrozí osobě, která převzala předvolání k odvodu, v rámci mobilizace, správní pokuta ve výši 10 až 30 tis. rublů. Osobě, která předvolání nepřevzala, nehrozí v současné době žádná pokuta. V případě podstoupení procesu odvodu u odvodové komise pro mobilizaci, včetně zdravotní prohlídky způsobilosti, vzniká pro odvedence při nenastoupení již trestněprávní odpovědnost.“*
15. Z materiálů, které žalobce doložil jako údajné důkazy jeho finanční podpory ukrajinských ozbrojených sil, nelze podle žalovaného vyvodit jakoukoliv spojitost s ukrajinskými ozbrojenými silami, kterým měly podle žadatele dané finanční prostředky směřovat. Ve vztahu k fotografiím doloženým k žalobě žalovaný odkazuje na str. 39 správního spisu: Žalobce už v rámci pohovoru výslovně popřel, že by se na zdejším území účastnil nějakých aktivit proti stávajícímu konfliktu na Ukrajině. Materiály, které předkládá až nyní soudu a u nichž doba jejich pořízení časově předcházela vydání napadeného správního rozhodnutí, mohl nepochybně doložit už ve správním řízení. Nadto není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje, že by v souvislosti s těmito fotografiemi mohl být v případě návratu do RF postižen. Aktuální úsilí žalobce o dodatečné doložení dokumentace jeho zdejších proukrajinských aktivitách vyznívá značně účelově už vzhledem k výše zmíněnému popření jakýchkoli takových aktivit v ČR, které výslovně prezentoval v průběhu správního řízení.

16. Podle žalovaného možnost udělení doplňkové ochrany byla v posuzovaném případě zvážena v souladu s dikcí ustanovení § 14a zákona o azylu. Žalovaný i v této souvislosti poukázal na fakt, že žalobce nebyl v RF z ničeho obviněn, obžalován a ani trestně stíhán, což platí doposud a ani obsah žaloby nedokládá opak, jakkoli je v ní tvrzením o žalobcově trestním stíhání v RF s nepodloženou samozřejmostí frekventovaně operováno.

IV.

Replika

17. V replice žalobce poukazuje na část vyjádření, která cituje z Informace OAMP, Ruská federace, Základní vojenská služba, Účast vojáků základní vojenské služby ve válce na Ukrajině ze dne 21.3.2024, dle níž není neuposlechnutí výzvy k mobilizaci v současnosti trestným činem, je však připravována novela trestního zákona zpřísnující tresty v souvislosti s mobilizací, jejíž legislativní proces nebyl dosud ukončen. Informace je tak téměř rok stará a žalovaný se vůbec nezabýval vývojem legislativních změn. Dále žalovaný cituje z uvedené Informace část, jež stanoví, že osobě, která předvolání k odvodu nepřevzala, nehrozí v současné době žádná pokuta, přičemž pomíjí, že zavedením elektronického doručování mobilizačních příkazů je už zcela irelevantní, zda osoba příkaz převzala, neboť může být nyní doručen i bez vědomí dotyčné osoby a od okamžiku fiktivního doručení se na osobu vztahuje mimo jiné zákaz vycestování do zahraničí.

V.

Posouzení věci soudem

18. Žaloba je důvodná.

19. Dle § 12 zákona o azylu „Azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo

b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.“

20. Podle § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu „Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

a) trest smrti nebo poprava,

b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo

c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.“

21. Žalobce v žalobě tvrdil, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 12 a ust. § 14a zák. o azylu.
22. Ze žaloby vyplývá, že žalobce požádal o mezinárodní ochranu na území ČR proto, že je jeho obava z trestního stíhání a odsouzení v zemi původu za to, že protestoval na Rudém náměstí v Moskvě dne 27. 2. 2022 proti válce s Ukrajinou. Současně se žalobce obává, že bude proti své vůli mobilizován a poslán do boje na frontu.
23. V pohovoru před správním orgánem dne 14. 12. 2023 žalobce uvedl, že od roku 2007 byl regionálním poslancem. Když protestoval proti anexi Krymu, byl v roce 2014 propuštěn z banky, kde pracoval 7 let jako správce. Vyjadřoval své názory na zasedáních v místě bydliště. Vystoupil tehdy ze strany Jednotné Rusko, bylo mu sděleno, že nemůže být dále poslancem. Byl vyloučen ze společnosti, tak se přestěhoval do Ufy. Kromě demonstrace v Ufě se zúčastnil velké demonstrace v Moskvě proti válce v roce 2022. 27.2.2022 samostatně protestoval na Rudém náměstí v Moskvě proti přepadení Ukrajiny. Po 20 minutách ho odvezli policisté, vymazali mu fotografie, strkali do něho, otázky se stále opakovaly, ptali se ho, čeho chtěl dosáhnout. Ráno ho vyslýchali se stejnými otázkami. Sepsali protokol o jeho zadržení a řekli, že s ním budou pokračovat v jeho bydlišti. Když se vrátil do Ufy, vyšetřovatel ho předvolával v květnu a v září a vyhrožoval mu, že ho zavřou. Vypptávali se ho na příslušnost k politickým strukturám. Domníval se, že s ním po prosinci 2022 bylo zahájeno trestní stíhání, neboť dostal předvolání jako osoba podezřelá 8.12.2022 a 2 dny na to odcestoval přes Arménii.
24. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvedl, že od anexe Krymu v roce 2014 vyjadřoval aktivně s tímto nesouhlas. Zúčastnil se demonstrace na podporu Navalného dne 21. 4. 2021 v Ufě. V únoru 2022 šel v Moskvě sám na náměstí s nápisem Ne válce. Byl na 24 hod zadržen, vyhrožovali mu, fyzicky ho napadli. Poté byl opakovaně předvoláván. Obává se proto trestního stíhání a uvěznění. Dále dostal několikrát předvolání na vojenskou správu, obává se mobilizace, nechce se účastnit války. 8. 12. 2022 mu přišlo předvolání ohledně zahájení trestního stíhání jakožto podezřelému, Bylo podezření, že se připojil k Pravému sektoru v Rusku a že diskredituje ruskou armádu a vládu. Bylo mu jasné, že může být uvězněn nebo poslán do války nedobrovolně.
25. Žalobce předložil průkaz poslance městské rady, Protokol Jižního administrativního okruhu ze dne 27. 2. 2022 o správním přestupku, podle něhož šel žalobce v tento den na Rudé náměstí v Moskvě na individuální stávkou s plakátem „Ne válce proti Ukrajině“ a byl předveden, dále 3 předvolání „v souvislosti s vyhlášenou mobilizací“ k dostavení se na vojenský komisariát ve dnech 17. 10. 2022, 31. 10. 2022 a 14. 11. 2022, předvolání na 8. 12. 2022 k výsledku jako podezřelý s tím, že v případě nedostavení se bude žalobce stíhán, výzvu soudního vykonavatele, aby se žalobce dne 5. 8. 2024 dostavil jakožto mobilizovaná osoba, a potvrzení o platbách za vstupenky na koncerty a autoškolu.
26. Zástupkyně žalobce se písemně vyjádřila podáními ze dne 7. 5. 2024, ze dne 25. 6. 2024, ze dne 8. 7. 2024, ze dne 15. 7. 2024 a ze dne 3. 10. 2024, v nichž poukázala na podklady obdobně jako v žalobě. V prvním podání zástupkyně požádala, aby se součástí spisu staly informace obsažené v písemných vyjádřeních, neboť u nich vyplývá, že hrozba perzekuce žalobce po návratu do vlasti a možnost, že bude odveden do války proto Ukrajině, je velmi reálná. Zástupkyně žalobce poukázala zejména a změny v ruském trestním zákoníku, který nově kriminalizuje diskreditaci ruské armády, a na zprávy poukazující na hrozbu nucené mobilizace. Dále zástupkyně žalobce poukázala na výzvu soudního vykonavatele, aby se žalobce dne 5. 8. 2024 dostavil jakožto mobilizovaná osoba s tím, že jde o první fázi

vykonávacího řízení, která při opakovaném nedostavení se může pokračovat až zatčením a následným uvězněním nebo nuceným uzavřením smlouvy s ministerstvem obrany o narukování do armády, tudíž jde o důkaz, že ruské státní orgány vyvíjejí nátlak ohledně narukování do armády, které by tak bylo v případě návratu do vlasti nevyhnutelné.

27. Žalobce doložil do spisu ke svému vyjádření ze dne 14. 3. 2024 přílohy, které nejsou přeloženy. Podle tlumočnicka tlumočnického při soudním jednání listina na čl. 80 správního spisu datovaná 24. 5. 2023 obsahuje informaci o tom, že bylo vydáno usnesení o zákazu vycestování. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k tomu pouze uvedl, že „žalobcem předložená předvolání i výzva soudního vykonavatele svědčí o trvající snaze předvolat žalobce na vojenský komisariát. Jde-li o screenshot žadatelovy osobní schránky Gosuslugi s údajným zákazem jeho vycestování z Ruska ze dne 24. 5. 2023, podle správního orgánu jde jen o stručnou informaci, že jmenovanému mělo být příkazem č. 02003/23/527881 údajně zakázáno vycestování z Ruska, ale samotný příkaz nedoložil, proto správní orgán screenshotu nepřiložil žádnou důkazní hodnotu a s ohledem na hospodárnost řízení ani neopatřil překlad do českého jazyka.“
28. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že „vycházel z jím opatřených zprávy OAMP: Informace Finské imigrační služby ze dne 15. 9. 2023 o vyhýbání se odvodům během mobilizace v Ruské federaci, Informaci o situaci navrátilců do Ruské federace z 31. 10. 2023, Informaci o Bezpečnostní a politické situaci v Rusku v říjnu 2023, Informaci o Základní vojenské službě a účasti vojáků základní vojenské služby ve válce na Ukrajině z 21. 3. 2024, z nichž vyplývá, že v současnosti neexistuje v Rusku možnost uvěznění v návaznosti na neuposlechnutí rozkazu k mobilizaci a sankcí je pouze pokuta, i když je připravována novela zpřísnující tresty. Dle Informace Finské imigrační služby nemají zájem ani kapacity na aktivnějším vyhledávání osob, které nevyhoví výzvě k mobilizaci, podle zástupkyně žalobce naopak z jí označených zpráv vyplývá, že taková aktivita je vyvíjena, např. z článku na webu Whashington Post, podle něhož se v říjnu 2022 konal zátaž na ulici na náhodné lidi za účelem násilného odvedení na vojenské komisariáty. Podle zástupkyně žalobce je tento zranitelnější osobou, neboť je v Rusku vyšetřován v souvislosti se svým protestem proti válce, a také proto, že více jak roka půl žije v ČR. Zástupkyně žalobce poukázala na informaci ze webu Meduza uveřejněnou na Novinky.cz, podle níž ruské orgány sestavují seznamy lidí, kteří opustili Rusko na více než 2 měsíce.“ Žalovaný v napadeném rozhodnutí dále citoval vyjádření zástupkyně žalobce, že „v podkladech chybí zprávy věnující se trestnímu postihu osob, které vyjádřily nesouhlas s válkou proti Ukrajině.“
29. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že jím použité dokumenty jsou zpracovány na základě informací z objektivních, veřejně dostupných a mezinárodně uznávaných zdrojů, které jsou aktualizovány. Požadavek zástupkyně žalobce na „opatření jí citovaných zpráv shledal správní orgán nadbytečným, neboť jím opatřené informace jsou zcela dostačující.“
30. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neshledal splnění podmínek § 12 písm. a) zákona o azylu, když dospěl k závěru, že „nesouhlas žalobce s režimem a válkou na Ukrajině je údajný, stejně jako jeho vystoupení z vládní strany. Podle žalovaného se žalobce neúčastnil rovněž žádné aktivity na podporu Ukrajiny v ČR. Pokud jde o údajnou účast na demonstraci na podporu Navalného v roce 2021 v Ufě a o údajný protest proti válce na Rudém náměstí 27. 2. 2022, tyto nelze považovat za dlouhodobou a konkrétní činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod dle § 12 písm. a) zákona o azylu a žalobce dle žalovaného žádnou z účastí na uvedených neobdržela. /akcích nedoložil.“
31. Neudělení azylu podle § 12 písm. b) a doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu žalovaný odůvodnil dále tím, že „ČR neevokuje žádnou žádost o vydání žalobce k trestnímu stíhání, .. a proto správní orgán odmítá výtku stran absence podkladů, věnujících se trestnímu

postihu osob, které vyjádřily nesouhlas s ruskou invazí na Ukrajinu. Podle žalovaného individuální protest na Rudém náměstí a ojedinělá účast na demonstraci na podporu Navalného nepřisvědčuje závěru, že se žalobce řadí mezi aktivisty, a proto by mohl po návratu čelit zvýšenému zájmu úřadů.“

32. K obavám žalobce, že bude po návratu odeslán do bojů na Ukrajině, žalovaný uvedl: *„Povolání žalobce k výkonu vojenské služby a nasazení do bojů na Ukrajině nepovažuje správní orgán za pravděpodobné, neboť podle informace Finské imigrační služby z 15. 9. 2023 v září oznámená částečná mobilizace se týká ruských vojenských záloh, ale žalobce neabsolvoval základní vojenskou službu. Ta je podle Informace OAMP – Ruská federace – Základní vojenská služba ze dne 21. 3. 2024 povinná od 18 do 30 let, proto je podle žalovaného též vyloučeno, aby byl žalobce při dostavení se na vojenský komisariát odveden do armády k výkonu základní vojenské služby...Podle informace Finské imigrační služby z 15. 9. 2023 informovalo několik zdrojů o povolávacích rozkazech k mobilizaci, kde byl příjemce vyzván dostavit se na vojenský komisariát za účelem předání mobilizačního povolávacího rozkazu. Podle zdrojů se povolání týká aktualizace osobních údajů, zjišťuje se např. velikost oblečení. Výzvy jsou zřejmě za účelem inventarizace rezerv. Podle videa zveřejněného v únoru 2023 organizací Škola prizyvniků neznamena povolávací rozkaz k mobilizaci nutně, že osoba bude mobilizována. Na druhou stranu může být osoba mobilizována, ačkoliv neobdržela povolávací rozkaz. Za neuposlechnutí povolávacího rozkazu může být uložena pokuta.“ Z toho podle správního orgánu vyplývá, že pokud žalobce opakovaně obdržel předvolání na vojenský komisariát, ještě toto neznamena, že bude k výkonu vojenské služby v rámci mobilizace skutečně odveden. Podle informace Finské imigrační služby z 15. 9. 2023 může být neuposlechnutí povolávacího rozkazu potrestáno pouze pokutou...Použité zdroje neuvádí, kolik osob bylo potrestáno za přestupek, protože neuposlechly povolávací rozkaz a nedostavily se na vojenský komisariát.“*
33. Ohledně obav žalobce z uvěznění v souvislosti s jeho dlouhodobým pobytem v ČR žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že ji *„považuje za ničím nepodloženou, neboť se nejedná o známého aktivistu či opozičního představitele a nepředstavuje proto pro ruské úřady zájmovou osobu.“*
34. Soud přisvědčil žalobci zejména v námitce porušení základních ust. správního řádu. Dle názoru soudu z výše cit. obsahu napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že žalovaný v něm pouze citoval vyjádření žalobce a jeho právní zástupkyně vč. jejich odkazů na informace o zemi původu. Žalovaný se však jimi v napadeném rozhodnutí nezabýval v tom směru, že by provedl zhodnocení všech dostupných důkazů a podkladů (výpovědí, písemných vyjádření, všech zmíněných informací o zemi původu) jednotlivě i v jejich souhrnu, proto žalovaný dle názoru soudu porušil ust. § 50 správního řádu a v návaznosti na toto pochybení se žalovanému nepodařilo ani dostát zásadě materiální pravdy, tj. ve smyslu § 3 správního řádu zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
35. Žalovaný podle uvedených zásad nepostupoval. V dané věci se proto dle názoru soudu jedná o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé dle § 76 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního.
36. Žalovaný byl povinen vypořádat se jak se všemi relevantními tvrzeními žalobce a jeho zástupkyně, tak i zhodnotit informace o zemi původu, které žadatel opatřil. Nelze je odmítnout bez zhodnocení jejich relevantnosti, věrohodnosti a aplikovatelnosti na případ žalobce. Ve světle rozsáhlé, konkrétní, ucelené a logické argumentace zástupkyně žalobce v písemných vyjádřeních i v žalobě, kterou žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze citoval,

aniž by se jimi dále jakkoli zabýval či s nimi polemizoval, je odůvodnění žalovaného zcela nedostačující a trpí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního.

37. Zjevně nesprávné je zejména paušální odmítnutí veškerých informací o zemi původu, na které poukázala zástupkyně žalobce výše cit. odůvodněním, podle něhož jsou informace opatřené žalovaným zcela dostačující a aktuální. Jelikož zprávy, na které žalobce poukazoval, uváděly jiné informace, než jaké měl správní orgán k dispozici, byl tento povinen všechny informace zohlednit, jednotlivě i v souhrnu je zhodnotit a následně vyvodit závěr, které informace vzal za základ svého rozhodnutí a které nikoli a z jakých důvodů.
38. Žalovaný pochybil také v tom směru, že v napadeném rozhodnutí neodstranil ani pochybnosti o zprávách, které sám opatřil. Ve svých podáních zástupkyně žalobce poukázala na chybný překlad v Informaci Finské informační služby ze dne 15. 9. 2023, která spojuje následky spojené s nedostavením se na předvolání vojenský komisariát, kde hrozí pouze pokuta za přestupek, se samotným povolávacím rozkazem, jehož neuposlechnutí může být podle zástupkyně žalobce považováno za trestný čin dle ust. trestního zákoníku, za což hrozí mnohaleté vězení.
39. Rovněž k žalobcem předkládaným dokumentům, týkajícím se konkrétně jeho osoby, žalovaný nepřistupoval dostatečně pečlivě. Zcela nepřijatelný je závěr žalovaného, že odmítl jako důkaz screenshot obrazovky žalobcovy osobní schránky Gosuslugi obsahující informaci o *zákazu vycestování* žalobce z Ruska s tím, že žalobce nepředložil samotné rozhodnutí o zákazu vycestování, pouze o informaci o něm. Žalovaný poté údajně z důvodu hospodárnosti neopatřil ani překlad této informace a následně v napadeném rozhodnutí v rozporu s obsahem podkladů, které měl k dispozici, argumentoval, že neexistuje žádný dokument svědčící o tom, že žalobce je v zemi původu stíhán. Zákaz vycestování dle názoru soudu naopak o takové skutečnosti jednoznačně svědčí. Nadto je velmi pravděpodobné, že pokud by žalobce posečkal v zemi původu na doručení rozhodnutí o zákazu vycestování, nepodával by v ČR žádost o mezinárodní ochranu.
40. O reálnosti obav žalobce, že bude nuceně poslán do bojů na Ukrajině, svědčí dle názoru soudu obecně zástupkyní žalobce předkládané, výše zmiňované informace, a konkrétně další žalovaným opominutý důkaz – výzva soudního vykonavatele, aby se dne 5. 8. 2024 žalobce dostavil jakožto *mobilizovaná osoba*. V tomto případě žalovaný pochybil, když uvedenou výzvu vůbec v napadeném rozhodnutí neodlišoval od 3 předvolání k dostavení se na vojenský komisariát z roku 2022. Nepostačuje v dané věci odkaz žalovaného na okolnost, že žalobce nemůže být povolán k výkonu vojenské služby, neboť je starší 30 let a nevykonával základní vojenskou službu, když je zjevně označen v dokumentu jako již mobilizovaná osoba a poté, co byl opakovaně předvoláván na vojenský komisariát, následně jako osoba „podezřelá“ a následně mu bylo dokonce zakázáno vycestování. Za této situace jsou relevantní informace opatřené zástupkyní žalobce tom, že dochází k nucené mobilizaci osob. Soud poukazuje i na žalovaným v rozhodnutí citovanou, avšak nezhodnocenou část zprávy Finské informační služby ze dne 15. 9. 2023 o tom, že *na druhou stranu osoba může být mobilizována, ačkoliv neobdržela povolávací rozkaz*.
41. Závěry žalovaného o nepravděpodobnosti stíhání žalobce v zemi původu a o nepravděpodobnosti nuceného povolání do armády jsou tak dle názoru soudu v rozporu s obsahem spisu ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního.

42. Soud přisvědčil žalobci i v nepodloženosti úvahy žalovaného o tom, že žalobce nelze považovat za aktivistu, protože není známý a nejedná se u něho o činnost dlouhodobou. Z ničeho nevyplývá, že za aktivistu nelze považovat i osobu, která projeví individuální, jednorázový, avšak výrazný protest proti režimu. Za takový druh protestu lze považovat žalobcovo vystoupení na Rudém náměstí, kterým nepochybně na své názory ruské úřady upozornil. Prokazatelnými následky protestu žalobce bylo zadržení, následné opakované předvolávání k výslechům, pak k dostavení se na vojenský komisariát, po odjezdu žalobce z vlasti i zákaz vycestování a výzva dostavit se jako mobilizovaný.
43. Nadto žalobce popisoval i své předchozí projevy nesouhlasu s postupem ruského režimu vůči Ukrajině, a tedy právě dlouhodobým způsobem: Toto zahrnuje jeho projevy nesouhlasu na zasedáních a následné vystoupení z vládní strany na protest proti anexi Krymu, vyhození z práce v bance, nutnost odstěhovat se do jiného města kvůli vyloučení z většinové společnosti, spolupráce s členkou týmu Navalského, účast na demonstraci na protest proti jeho zatčení.
44. Žalovaný rovněž pochybil, když v napadeném rozhodnutí tvrzení a podklady žalobce označoval za údajné. Pokud žalovaný dospěl k závěru o jejich nevěrohodnosti, byl povinen toto v napadeném rozhodnutí jednoznačně uvést a rovněž zdůvodnit, na základě jakých skutečností dospěl k závěru o nevěrohodnosti azylového příběhu žalobce. Pokud však takový závěr žalovaný neučinil, nelze v rozhodnutí opakovaně označovat aktivity a důkazy žalobce za „údajné“ (viz např. „údajný“ protest na Rudém náměstí bez zpochybnění pravosti předložené listiny - protokolu o něm apod.)
45. Soud na podkladě výše shrnutého obsahu napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žalovaný nepřistupoval k azylovému příběhu žalobce komplexně. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný jednotlivé události v životě žalobce hodnotil odděleně, v důsledku čehož dospěl žalovaný k nesprávnému závěru o nedostatečné intenzitě pronásledování a obav z pronásledování.
46. Z vyložených důvodů soud v souladu s § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a), b), c) s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Současně soud zavázal správní orgán výše uvedeným právním názorem.

VI.

Náklady řízení

47. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalobce, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalobce však žádné náklady řízení neuplatnil, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.
48. Ustanovenému tlumočnickovi Mgr. Andreji Artemovi, Ph.D., který byl přítomen ústnímu jednání, byla přiznána odměna ve výši 1.500,-Kč, sestávající z odměny za 2 hod tlumočení (§ 2 odst. 1 vyhl. č. 507/2020 Sb.) z a do ruštiny. Odměna bude tlumočnickovi vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni ve lhůtě jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační

stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 19. května 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně